

Gazdag, színes, tartalmas program a Cserkészek kistáborában

„Künn a fákon újra szól
a víg kakukkmadár,
napsugárban úszik minden
Száll az illatár,
Nyár van, nyár!”

Ahogy az idézett megzenésített verssorok is tanúsítják, itt a nyár, és jóval előbb, mint ahogy a kalendárium anno meghatározta.

És kik repdesnek ennek legvidámabban? A gyerekek, a fiatalok, hiszen sutba dobhatják a könyveket, nyaralhatnak, táborozhatnak.

A Tisza-parton a Vízitelepen is állnak már a sátrak, július 17-től a Kanizsa Cserkészcsoport szervezésében elkezdődött a kistábor az 1–4. osztályosok számára, amely a hónap 23. napjáig tartott.

Vasárnap délelőtt érkeztek a kistáborlakók, legtöbbször a szüleik kíséretében, és miután elhelyezkedtek a 12 sátorban, a szervezők által megadott elnevezésekből húztak egyet, és az lett a lakhelyük neve. Mint pl. Tiszavirág, Szitakötő, Jégmadár, Sikló, Szúnyogok.

Miután megtörtént a zászlófelvonás, az első nap ismerkedéssel telt el, illetve Mi a cserkészet? rövid prezentációval kezdődött, majd beszélgetések, ismertető következtek. Az idei téma a Tisza és élővilága. E köré kapcsolódik az egyhetes program, amit a Cserkészcsoport idősebb tagjai állítottak össze.

Idén is Oláh Éva a táborvezető, mellette 30 felnőtt személy, nevelők vigyázzák, óvják, foglalkoztatják a 63 kisgyereket. Nem könnyű feladat, hiszen sokan közülük először vannak távol hét napig a szüleiktől. A második napon Sarnyai Csaba mesélt a kis lakóknak a Tisza folyónk állat- és növényvilágáról, majd a hallgatók a csapat által biztosított anyagból (papírból) életre is keltették azokat, vagyis lerajzolták, vágták, festették, ragasztották. Az ebédlő előtti asztalon felsorakoztak a színes, különféle állatalakok, vízi szárnyasok, vadkacsa, halak. Kedden délelőtt a szabadkai Magyar Tannyelvű Tanítóképző Kar kanizsai és völgyesi hallgatói egy vetítéssel egybekötött előadást tartottak a környék madarairól. Érdekesség gyanánt madárhangokat is megszólaltattak, ami örömet keltett a gyermekek körében. Többen felismerték az egyes kis énekesek hangjait. Utána papírmadarakat készítettek, és a kézművesség közben énekeltek.

A délután is különleges volt, mert Kucora Ákos, a Magyarkanizsai Íjászkör alelnöke középkori öltözetben, kaftánban, csizmában, különböző íjakkal felszerelve egy szemléletes, hangulatos és megalapozott előadással vezette be a gyerekek egy-egy csoportját a középkori íjászat rejtelseibe. – Az öltözetemmel tisztelgek az őseink előtt – hangsúlyozta –, amikor Hunor és Magor szerepét mesélte, akik a Csodaszarvasról szóló regében ide, a Kárpát-medencébe vezették elődeinket. Beszélt az itteni egykori földváról, a gázlókról, az íjak fajtáiról.

Kiemelte, hogy már az új hazában a Tisza mentének központi szerepe volt a halászatban, vadászatban. Az előadás után az alelnök bemutatót is tartott az íjászatból, és minden gyerek kipróbálhatta egy-egy léggömb „lenyilazását.” A célba találókat nagy tapsal jutalmaztuk.

A következő napok is gazdag programot kínáltak a gyerekeknek. Volt szülői látogatás, ahol átadták a szülőknek a maguk készített színes meghívót a táborútra. Bata Zsuzsanna szerda délelőtt a mézeskalácskészítés rejtelseibe vezette be a táborozókat, délután agyagoztak, este éjszakai kirándulásra mentek a Tiszavirág ösvényre, ahol petróleumlámpa fénye mellett szalonnát sütöttek, de 10 órára vissza is értek.

– A bábózás is nagyon tetszett – mesélték a gyerekek ottlétemkor. – Baráth Mária óvónő vezetésével csütörtök délután begyakoroltuk a bábelőadást, és este bemutattuk. Jól szórakoztunk, mindennap hasznos dolgokat tanultunk, pl. hangszerkészítést és sokat játszottunk. Vízi stafétákat, tábort játékokat, ügyességi vetélkedőket szerveztek a nevelők számunkra. Pénteken fölfelé a Tiszán hajókirándulásra mentünk, Sarnyai Csaba hajóskapitánnyal, illetve kenuzás is volt. – A gyerekek csak utasok voltak mentőmellényben. – közölte Éva, a táborvezető – és hozzátette: – Ilyen nagy létszámú táborunk még sohasem volt. Vidámak, szófogadóak és hihetetlenül jó étvágyúak a lakók. Nagyrésztük kanizsai, de Martonosról, Adorjánról, Oromról, Zentáról és Oromhegyesről is jöttek. A napirend a szokásos, reggeli tornával, zászlófelhúzással, sátorszemlével, stb. Az új szakácsunk a fiatal Vass Ádám, elégedettek vagyunk a főztjével, segítői nyolcadikos fiúk, illetve az idősebb cserkészek. Az étkezés naponta ötszöri, mindegyiknél van repeta. Este, reggel tea, virsli, pástétomos kenyér és más tápláló étek. Az ebéd például rizses hús, spagetti, lángos, krumplipüré, sült kolbász, leves mindig. Az uzsonna főként gyümölcs.

A támogatóknak köszönettel tartozunk. Ők a Tartományi Oktatási Minisztérium, a Tisacoop, az Union Market, az Assistentrend, Krishygien doo és a Komunalac, amely egész évben a zöld felület karbantartását végzi.

A cikkíró néhány táborlakót is vallatóra fogott. Az oromi Milutinovity Loretta a Gólyalányok nevű sátor lakója két társával. Már harmadszor táborozik a Vízitelepen, tetszik neki, mert szabadban van és kitűnő a szervezés, változatosak a programok, ha lehetne, jövőre is jönne – mondta. – Verseket írok, kedvtelésből, fogalmazási versenyen is eredményesen szerepeltem. Most a Gólyák vacsorája humoros verset „költöttem”, amit a szombat esti táborútnál fogok felolvasni a sátorunk bemutatásaként. Remélem, tetszeni fog!

Szarvas Bernadett kispiaçi, a zenei középiskola 1. osztályát végezte, Szabadkán. – Itt már kétszer voltam táborlakó, tetszett a cserkészi élet, és mivel már kinőttem a gyermekkorból, nevelőnek jelentkeztem. Hat kislányra ügyelek, jók, hallgatnak rám,

nem esik nehezemre a munka, sőt élvezem, mert sok esetben tanácsot is kérnek tőlem. Ha kellek, jövőre is itt leszek.

A zentai Kávaí Zsuzsanna Esztergomban szociálpedagógia szakon végzett, és mivel Magyarországon meg Erdélyben is részt vett nevelőként, táborvezetőként, most ide jelentkezett. – Mivel főként a gyerekekkel való foglalkozás lesz a hivatásom – örömmel vagyok itt. Érdekes az összehasonlítás más táborokkal. És a tapasztalatszerzés. Ez jól szervezett tábor, egész nap pörögnek, tanulnak, meg játszanak. Hat kicsire felügyelek, jók, aranyosak.

Mellettem a kis ügyes Hajas Gréta rajzolt. – Hiszen ez egész állatkert, és milyen eredeti mindegyik! – dicsértem meg a kislányt, aki először járt a táborban, és másnapra várta anyukáját.

Az utolsó nap, a szombati, környezetvédelmi előadást is tartalmazott a Tisza kapcsán, és lázas készülést az esti műsorra meg a tábori ügyességi és erősségi rekordokra.

A meghívott szülők, vendégek előtt a tábortűz körül minden sátor külön-külön bemutatkozott kis műsorszámmal, bábelőadással.

Természetesen a közös éneklés játszott főszerepet, a Cserkészindulóval, majd felcsendült a búcsúdal, a Szellő zúg távol, annak reményében, hogy jövőre ismét ugyanitt találkoznak.

Teleki M.